

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6T/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010573
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2015:8714010573.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci obžalovaného C. C., trestne stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Poprad dňa 24. júna 2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

C. C., nar. XX. X. XXXX v L. W. U., trvale bytom L. Š., I. Y. XXX/XX, okres Levoča, A. vo L., E.. L.. L.

je vinný, že

dňa 5. 4. 2014 asi o 13,20 hod. v Poprade viedol motorové vozidlo továrenskej značky Š. S., ev. čísla: N.-XXX E., po vedľajšej časte, príjazdovej komunikácii od cesty číslo I/18 smerom k ulici N.. L. označenej ako cesta hlavná, kde po vojdení na ulicu M. v dôsledku nevenovania dostatočnej pozornosti vedeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke nedal prednosť v jazde z pravej strany po hlavnej ceste prichádzajúcemu cyklistovi Y. U., jazdiacemu na bicykli továrenskej značky L. XXX, pričom prednou časťou vozidla narazil do zadnej ľavej časti bicykla, cyklista Y. U. pri dopravnej nehode utrpel opuch a hematóm mediálnej časti ľavého členka a odreninu na vnútornej strane členka s liečením do 5. 5. 2014

t e d a

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mu pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to:

- Y. U., nar. XX. X. XXXX, bytom Š. - M. Š., F. XX/X, okres Poprad vo výške 256,37 eur,

- U. A. T., E.. L.. Y. XX, XXX XX F., IČO: XX XXX XXX vo výške 64,26 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného Y. U., nar. XX. X. XXXX, bytom Š. - M. Š., F. XX/X so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 28. 11. 2014 podal na tunajšom súde obžalobu 2 Pv 376/14 zo dňa 28. 11. 2014 na obvineného C. C. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete samotnej obžaloby. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom 6T/155/2014 zo dňa 9. 12. 2014, proti ktorému obvinený v zákonnej lehote podal odpor, a preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Obžalovaný C. C. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že je pravdou, že dňa 5. 4. 2014 v čase o 13,20 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Š. S., evidenčného čísla N. XXX E. po ceste vedľajšej ceste, prízjazdovej komunikácii od cesty č. I/18 smerom k Ul. N.. L., označenej ako cesta hlavná, kde chcel pokračovať ďalej smerom rovno na Ul. M.. Pred hranicou križovatky s vozidlom zastavil a dával prednosť v jazde vozidlám idúcim po Ul. N.. L. v oboch smeroch. Keď nevidel prichádzať po hlavnej ceste žiadne vozidlá ani z jednej strany, vošiel s vozidlom do križovatky, kde chcel prejsť rovno smerom na Ul. M.. V tom začul krik, a preto reflexívne stúpil na brzdu a vozidlo začalo brzdiť. Zrazu pred sebou zbadal cyklistu a videl, ako prednou časťou vozidla ťukol do zadnej časti bicykla. Videl, ako cyklista po náraze zoskočil z bicykla, pričom tento obišiel a vozidlo zaparkoval na parkovisku pri obchode Sintra, aby nezavadzal ostatným účastníkom cestnej premávky. Vystúpil z vozidla a šiel k poškodenému, ktorému sa šiel ospravedlniť s tým, že ho nevidel a pýtal sa ho, či nie je zranený a nepotrebuje lekárske ošetrovanie a bol ho ochotný zaviesť aj do nemocnice na ošetrovanie. Poškodeného viac-menej zaujímalo, či nemá poškodený bicykel, ako jeho zdravotný stav. Následne mu poškodený povedal, aby zavolať políciu, na čo mu odpovedal, že on políciu nevolá, ale ponúkol mu svoj mobilný telefón, aby políciu zavolať on. Poškodený taktiež odmietol volať políciu. Poškodený mu ďalej povedal, že má spadnutú retiazku na bicykli a požiadal ho, aby mu to opravil, čo aj urobil. Následne sa opäť pýtal poškodeného, či nepotrebuje vyhľadať lekárske ošetrovanie, čo on odmietol s tým, že mu nič nie je. Navzájom si vymenili osobné údaje a telefónne čísla na seba s tým, že je ochotný poškodenému uhradiť škodu na bicykli. Na mieste zotrvali okolo 30 minút a potom obaja z miesta odišli s tým, že poškodený vyskúšal bicykel, či je funkčný a potom na neho sadol a odišiel. Po dopravnej nehode dňa 7. 4. 2014 vo večerných hodinách kontaktoval poškodeného prostred. telefónu a zisťoval, či má vyčíslenú škodu a či je po zdravotnej stránke v poriadku. Od poškodeného sa dozvedel, že sa lieči na zranenie, ktoré mal utrpieť pri dopravnej nehode s tým, že má puknutú nohu. Poprial mu uzdravenie s tým, keď bude mať vyčíslenú škodu na bicykli, nech sa mu ozve. Následne sa dňa 9. 4. 2014 dostavil na Dopravný inšpektorát v Poprade, na základe predchádzajúceho telefonického predvolania za účelom objasnenia dopravnej nehody. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že nikdy predtým nebol účastníkom žiadnej dopravnej nehody, pri ktorej by bol označený ako vinník a nikdy mu nebola uložená žiadna sankcia za porušenie predpisov v cestnej premávke. Poškodený po nehode bol pokojný, ani sa nepozrel, či má nejakú časť tela poranenú. Žiadne poranenie ani na poškodenom nebolo vidieť. Ten iba povedal, že cíti bolesť niekde v členku na nohe, ale že to nie je nič vážne. K poveternostným podmienkam v čase nehody uviedol, že bolo krásne teplo a slnečno, vozovka bola suchá, žiadne vozidlá okolo nevidel. Nevie sa vyjadriť, z ktorej strany cesty šiel cyklista predtým, než ho zaregistroval s tým, že si to nevie vysvetliť, pretože neraz sa pozrel cez križovatku a nevidel žiadne vozidlo.

Svedok poškodený Y. U. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že kritického dňa v čase okolo 13,20 hod. šiel po hlavnej ceste na sídlisku Juh III v Poprade pri okraji vozovky, pričom z vedľajšej cesty prichádzajúce vozidlo, ktoré riadil obžalovaný, mu nedalo prednosť v jazde. On zakričal „stoj“ a vtedy vodič s vozidlom zabrzdil, pričom šmykom do neho buchol z ľavej strany do jeho ľavej nohy prednou časťou vozidla. Bicykel spadol na pravý bok, on ostal stáť. Obžalovaný vyšiel z vozidla a povedal niečo v tom smere, že čo robí, na čo mu odpovedal, že mu nedal prednosť, pretože šiel po hlavnej ceste. Keď obžalovaný videl, čo sa stalo, ospravedlnil sa mu. Po náraze mu spadla retiazka z bicykla, ktorú mu obžalovaný na požiadanie opravil. Takisto požiadol obžalovaného, aby zavolať políciu, čo on neurobil. Zapísal si potom údaje obžalovaného z občianskeho preukazu, ktorý mu tento poskytol, ako aj evidenčné číslo vozidla, ktoré viedol. Obžalovaný mu uviedol, že je ochotný mu nahradiť vzniknutú škodu na bicykli a následne sa rozišli každý svojím smerom, on nasadol na bicykel a šiel na ňom, pokiaľ sa to dalo, následne z bicykla zišiel a tlačil ho, pričom šiel k švagrovi na záhradku, odkiaľ následne odišiel pešo na pohotovosť do nemocnice. Pri nehode utrpel zranenie na ľavej nohe, a to členka, ktoré si vyžiadalo liečenie od 5. 4. 2014 do 5. 5. 2014, pričom si na členok prikladal ľad, fastum gél a obvazy. Takisto mu pri priebežných kontrolách z členka vyťahovali krv a hnis. Už pri prvotnom ošetrení dňa 5. 4. 2014 mu ošetrojúci lekár MUDr. R. M. povedal, že sa pravdepodobne porušili cievky a že pokiaľ by sa mu stav zhoršoval, má prísť opätovne na centrálny príjem, nakoľko je diabetik. Pociťoval však stále väčšiu bolesť na nohe v oblasti členka, ktorý mu opuchol. Keďže nasledujúce dni boli sobota a nedeľa, na ošetrenie nešiel, ale šiel hneď v pondelok za svojím ošetrojúcim lekárom. Ďalej uviedol, že v dôsledku nehody došlo u neho aj k poškodeniu bicykla, ktorý si dal opraviť a ktoré náklady vo výške 3,50 eur mu preplatila poisťovňa obžalovaného - E.. Doplnil, že je si vedomý všetkých svojich diagnóz, vrátane toho, že trpí na diabetes, no napriek tomu má vynikajúce zdravotné výsledky, lebo na sebe pracuje. Pravidelne športuje a športom utužuje svoje zdravie. Pred nehodou nikdy nemal problém s uvedeným členkom a takisto ani po nehode žiaden ďalší úraz, prípadne poranenie v oblasti členka neutrpel. Má za to, že celú vec podcenil, lebo po nehode sa necítil až tak zle, na druhej strane vzhľadom na diabetes, na ktorý trpí, mal obavy, aby mu neodrezali nohu. Pripojil sa do trestného konania s nárokom na náhradu škody.

Svedkyňa Y. F. - splnomocnenec poškodenej U. A. T., a. s. k okolnostiam skutku sa vyjadriť nevedela. Pripojila sa do trestného konania s nárokom na náhradu škody z titulu vynaložených liečebných nákladov za liečebnú starostlivosť poisťenca Y. U..

Svedok U. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Š. S., evidenčné číslo N. XXX E., ktoré zapožičal svojmu kamarátovi C. C.. Kritického dňa 5. 4. 2014, v čase okolo 13,30 hod., stál na križovatke, kde došlo k predmetnej dopravnej nehode, kde čakal kamaráta. Samotného cyklistu ani nevidel, iba zaregistroval, ako kamarát prednou časťou vozidla buchol do zadného kolesa bicykla. Cyklista po náraze nespadol na zem s tým, že obžalovaný vozidlo preparkoval na vedľajšie parkovisko a následne sa dohadoval s cyklistom o prípadnej škode. Cyklista po nehode sa zaujímal iba o bicykel, skúšal, či je pojazdný, vozil sa na ňom hore-dole. Bolo na ňom vidno, že je trochu zľaknutý a vystresovaný. Na žiadne bolesti sa nesťažoval, povedal, že je v poriadku. Takisto cyklista odmietol volať políciu, pričom pán C. mu dával svoj telefón, aby z neho volal políciu. Jemu osobne škoda na vozidle nevznikla. V prípravnom konaní v rozpore so svojím vyjadrením na hlavnom pojednávaní, že nevidel prichádzajúceho cyklistu, vypovedal, že videl, ako cyklista šiel po ceste vedúcej od sídliska Juh III ku kruhovému objazdu (po hlavnej ceste) a jeho kamarát išiel vozidlom od cesty I/18, kde na križovatke chcel prejsť rovno, pričom došlo ku kontaktu prednou časťou vozidla do zadného kolesa bicykla. Rozpor vo svojich tvrdeniach, či videl alebo nevidel prichádzajúceho cyklistu pred dopravnou nehodou, vysvetliť nevedel s tým, že sa už nepamätá.

Znalec z odboru cestnej dopravy K. C. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nárazová rýchlosť vozidla Škoda do ľavého boku cyklistu bola minimálne cca 2 až 3 km/h., pričom aj cyklista sa pohyboval veľmi malou rýchlosťou cca do 2 km/h. V dôsledku zrážky došlo k impulzu a následnému pádu bicykla na jeho pravý bok, ale nedošlo k pádu cyklistu, ktorý zostal stáť na mieste zrážky. Keď sa vodič C. začal pohyňať na križovatke, kde predtým stál, do miesta zrážky cyklistu potreboval prekonať dráhu cca 18,4 metra za čas cca 7 sek. V tom čase bola vzájomná vzdialenosť hlavy vodiča a hlavy cyklistu približne 38 m. V danom prípade, nakoľko sa jednalo o malé rýchlosti a vodič sa rozbíhal z nulovej rýchlosti, nebolo potrebné uvažovať o zabránení dopravnej nehode pohybom nižšou rýchlosťou, ale skoršou reakciou. Vodič C. by z vypočítanej rýchlosti pohybu zabránil zrážke, ak by reagoval o minimálne 0,2 m, resp. 0,055 sekundy skôr, ako bolo pôvodné miesto jeho reakcie. Cyklista U. by zabránil zrážke priestorovo skoršou reakciou, t. zn. ak by zastavil pred koridorom priestoru vozidla o 2,9 m, resp. 0,6 sekundy skôr,

ako bolo pôvodné miesto jeho reakcie na kolíziu situáciu. Technika jazdy vodiča Škoda bola správna čo sa týka rýchlosti, čo sa týka spôsobu prechádzania cez križovatku. Nebola správna z dôvodu nedania prednosti v jazde cyklistovi. Technika prejazdu cez križovatku cyklistu U. bola správna. K pôsobiacej sile pri náraze auta do bicykla znalec doplnil, že táto zodpovedala zhruba ako nárazu pri chôdzi o nejaký predmet. V danom prípade je však dôležité zohľadniť plochu pôsobiacej sily, pretože je rozdiel, pokiaľ ide o bodovú plochu alebo plošné pôsobenie, keď pri bodovom pôsobení je pocit bolesti silnejší ako pri plošnom pôsobení. V danom prípade s najvyššou pravdepodobnosťou došlo k jemnému pritlačeniu nohy medzi nárazníkom vozidla, teda plochým predmetom a stredovým nábojom bicykla, ktoré pôsobilo bodovo.

K poraniam poškodeného Y. U. bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, MUDr. H. T., ktorý znalec na hlavnom pojednávaní vypovedal, že znalecký posudok vo veci vypracoval na základe kompletnej zdravotnej dokumentácie poškodeného, podkladov vychádzajúcich zo spisového materiálu, osobného vyšetrenia poškodeného a takisto sa zúčastnil aj vyšetrovacieho pokusu na mieste dopravnej nehody. Poškodený U. pri dopravnej nehode dňa 5. 4. 2014 utrpel pomliaždenie vnútornej strany ľavého členka. Bol ošetrený na chirurgickej ambulancii po dopravnej nehode, kde pri prvotnom ošetrení bola zadokumentovaná len odrenina o veľkosti 8 mm na vnútornej strane členka, pričom nebola prítomná krvná podliatina, ani iné úrazové zmeny a nebola ani obmedzená ani hybnosť členka. Neskôr došlo k vzniku krvnej podliatiny, kvôli ktorej bol opakovane na chirurgickej ambulancii, pričom jej krvavý obsah bol dvakrát injekčne odstraňovaný. Poranenie sa zahojilo, čo bolo konštatované pri kontrole dňa 5. 5. 2014. Z lekárskeho hľadiska poranenie možno hodnotiť ako ľahké. Mechanizmus tohto poranenia zodpovedá obsahom výpovedí vypočutých osôb, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, t. zn., že poškodený mohol utrieť náraz z ľavej strany prichádzajúcim vozidlom, pričom po náraze z bicykla nespadol na pravú stranu a spadol len bicykel. Poškodený nemal pri vyšetrení zadokumentované žiadne poranenie na vonkajšej strane ľavého predkolenia, len poranenie vnútornej strany. Na základe rozsahu tohto poranenia dá sa predpokladať, že intenzita pôsobiacej sily bola veľmi nízka. Poškodený bol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života tým, že od 5. 4. 2014 do 5. 5. 2014 mal zníženú pohyblivosť v ľavom členku. Ide o dôchodcu, ktorý je však aktívny, bicykuje, robí dlhšie chôdze, venuje sa intenzívne prácam na záhrade a toto poranenie ho obmedzovalo pri pohybe pri týchto činnostiach v uvedenom časovom období. Poranenie neovplyvnilo sebestačnosť poškodeného, obvyklá doba liečenia a práceneschopnosti pri takomto type poranenia je do 7 dní. V uvedenom prípade však došlo k predĺženiu liečby, nakoľko poškodený sa dlhé roky lieči na cukrovku, ktoré ochorenie vyvoláva poškodenie ciev na úrovni koncových vetiev, v dôsledku čoho vzniká krvná podliatina v rozsahu tak, ako na to poukázal, čo by inak u zdravého človeka v takej miere nevznikla. Z tohto dôvodu si poranenie vyžiadalo dobu liečenia od 5. 4. 2014 do 5. 5. 2014. Po zahojení poranenia nevznikli poškodenému žiadne trvalé následky. Bodové ohodnotenie predstavuje v danom prípade 15 bodov, čo zodpovedá sume 247,20 eur. Skutočnosť, že poškodený začal pociťovať silnejšie bolesti a začal registrovať, ako mu členok opúcha po prvotnom ošetrení dňa 5. 4. 2014, pričom ďalšie lekárske ošetrenie vyhľadal až dňa 7. 4. 2014, podľa vyjadrenia znalca nemohla ovplyvniť charakter zranenia, ani dobu liečenia, ani dobu obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného. Znalec takisto konštatoval, že zo zdravotnej dokumentácie poškodeného nevyplýva, aby tento pred vznikom tohto zranenia mal v minulosti podobné zranenie na uvedenej končatine. Poranenie poškodeného tak, ako je popisované v lekárskej správe MUDr. F. zo dňa 7. 4. 2014, t. j. opuch a hematóm mediálnej časti ľavého členka, súvisí so samotným úrazom a tento popis vlastne predstavuje vývoj poranenia zo dňa 5. 4. 2014. Ďalej znalec vo svojej výpovedi uviedol, že pokiaľ by sa poranenie nevyvíjalo takým spôsobom, ako to bolo v danom prípade, t. j. nedošlo by k opuchu alebo väčšej krvnej podliatine, tak potom takéto poranenia by poškodenému nespôsobovali obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Poškodený po vzniku poranenia dodržiaval liečebný režim a správal sa tak, ako sa mal. Cukrovka poškodeného v danom prípade určite bola závažným faktorom ovplyvňujúcim liečenie, ale rovnako bolo potrebné zohľadniť aj to, že poškodený má 70 rokov a napriek dobrej fyzickej kondícii a aktivite, jeho vek sa nedá úplne uprieť a určite sú u neho zmeny arterosklerózy (kôrnatenie ciev), čo je príznačné v tomto veku. Zhoršenie zdravotného stavu oproti pôvodnému lekárskeму nálezu zo dňa 5. 4. 2014 teda spôsobil súzvuk viacerých faktorov, ale cukrovka je tam veľmi závažná. Pokiaľ by poškodený netrpel cukrovkou, ale zobraли by sme do úvahy iba jeho vek, nedá sa jednoznačne povedať, či doba liečenia 31 dní bola alebo nebola primeraná. Znalec ďalej doplnil, že dĺžku liečenia neovplyvnil liečebný postup lekárov, ktorý je možné hodnotiť ako štandardný, takisto na dĺžku liečenia nemala vplyv ani skutočnosť, že poškodený nebral lieky proti bolesti a táto skutočnosť ani nemala vplyv na rozsah obmedzenia v obvyklom spôsobe života s prihliadnutím na bolestivé stavy, pretože to, že nebral lieky proti bolesti, bolo

jeho rozhodnutie. Bolesti mali u neho tolerovateľný charakter, bol ich schopný zvládať aj bez utlmujúcich liekov. Samotná bolestivosť poranenia nehrala rozhodujúcu úlohu. Podstatné bolo, že vzhľadom na lokálny prejav poranenia nebol schopný vykonávať také činnosti, na ktoré bol bežne zvyknutý.

Súd ďalej vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, a to lekárskeho správ o poranení poškodeného, faktúry o vykonaní práce a pokladničných dokladov, záznamu o dopravnej nehode a zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou, zápisu o dychovej skúške, zápisnice o vyšetrovacom pokuse s fotodokumentáciou, registra trestov a charakteristiky obžalovaného, výpisu z evidenčnej karty vodiča obžalovaného a evidencie priestupkov, ako aj ďalších listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti mal súd nepochybne preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal, tento skutok má znaky trestného činu a že tento spáchal obžalovaný. Skutočnosť, že k samotnému skutku došlo, je nepochybná, rovnako je aj nepochybné, že samotného skutku sa dopustil obžalovaný. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný ako vodič motorového vozidla, ktoré viedol po vedľajšej ceste po vojdení na križovatku a pokračovaní v priamom smere jazdy v dôsledku nevenovania sa dostatočnej pozornosti vedeniu motorového vozidla a situácii v cestnej premávke, nedal prednosť v jazde z pravej strany po hlavnej ceste prichádzajúcemu cyklistovi - poškodenému Y. U., pričom prednou časťou vozidla narazil do ľavej časti bicykla, v dôsledku čoho poškodený utrpel poranenia (v rozsahu ujmy na zdraví, ktorý je potrebný s poukazom na § 123 ods. 2 Trestného zákona posudzovať ako ublíženia na zdraví). Spáchanie skutku vo svojej výpovedi potvrdzuje samotný obžalovaný, ktorý okrem iného uvádzal, že prechádzajúceho cyklistu po hlavnej ceste si nevšimol, táto výpoveď zodpovedá aj výpovediam ďalších vypočutých svedkov a korešponduje aj záverom znaleckého dokazovania znalcom z odboru cestnej dopravy. Spornou skutočnosťou, na ktorú bola zameraná obrana obžalovaného v danom prípade, bola skutočnosť súvisiaca s rozsahom ujmy na zdraví poškodeného, či táto zodpovedá definícii ublíženia na zdraví tak, ako to má na zreteli ust. § 123 ods. 2 Trestného zákona, keď ublížením na zdraví sa rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. V konkrétnom prípade dĺžka liečenia poškodeného a obmedzenia v obvyklom spôsobe života tak, ako boli popisované poškodeným a znalcom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, a ako to vyplýva aj z lekárskeho správ, ktoré sú súčasťou spisu, trvali od 5. 4. 2014 do 5. 5. 2014. Takisto je nepochybné, že dĺžka liečenia a obmedzení v obvyklom spôsobe života v konkrétnom prípade bola výrazným spôsobom ovplyvnená iným závažným ochorením poškodeného - diabetes. Práve uvedená skutočnosť bola podstatným znakom obrany obžalovaného, keď súčasne bolo zistené, že obvyklá doba liečenia pri poraneniach, ktoré vznikli u poškodeného v prípade nekomplikovanej liečby predstavuje dobu do 7 dní. Vykonaným dokazovaním však mal súd za to, že medzi konaním obžalovaného a spôsobeným následkom existuje vzájomná príčinná súvislosť. V konkrétnom prípade samotná liečba poškodeného bola spojená s komplikáciami, ktoré predĺžili skutočnú dĺžku liečenia a dobu ovplyvnenia v obvyklom spôsobe života až na dobu 31 dní. Ako je už vyššie uvedené, závažným faktorom, ktorý ovplyvnil túto dobu liečenia, bol diabetes na strane poškodeného, teda ochorenie, ktoré obžalovaný nemohol predpokladať. Zároveň je však potrebné zdôrazniť tak, ako to vyplynulo predovšetkým z výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní, cukrovka poškodeného nebola jediným ovplyvňujúcim faktorom doby liečenia a obmedzení v obvyklom spôsobe života poškodeného, ale takýmto faktorom bol aj samotný vek poškodeného, ktorý v čase dopravnej nehody mal 70 rokov, pričom napriek dobrej fyzickej kondícii a aktivite sú v tomto veku príznačné aj zmeny arteriosklerózy, a teda v danom prípade šlo o súzvuk viacerých faktorov. Podľa vyjadrenia znalca nie je možné jednoznačne určiť, že v prípade, pokiaľ by poškodený netrpel cukrovkou, s prihliadnutím na jeho vek by doba liečenia bola kratšia ako 31 dní. Obžalovaný na druhej strane, pokiaľ by sa venoval situácii v cestnej premávke, mal priestor na to, aby mohol zaregistrovať prechádzajúceho cyklistu a súčasne mohol rozpoznať, že ide o osobu vyššieho veku, teda osobu, vo vzťahu ku ktorej je potrebné vo všeobecnosti konštatovať, že liečba takejto osoby môže byť spojená s komplikáciami, či už samotnej doby liečenia alebo obmedzení v obvyklom spôsobe života. Na základe vyššie uvedených skutočností potom súd trestnú činnosť obžalovaného považoval za dostatočne preukázanú.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, pretože inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, je vodič povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Podľa § 20 ods. 1 citovaného zákona o cestnej premávke, vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky, prichádzajúcim po hlavnej ceste, okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvare.

Porušenie vyššie uvedených povinností vodiča uložených podľa osobitného zákona je potrebné považovať za porušenie dôležitých povinností.

Obžalovaný je plne trestne zodpovedným subjektom z hľadiska veku a pričetnosti, trestnej činnosti sa dopustil vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a) Trestného zákona. Objektom uvedeného trestného činu je ochrana zdravia každého jednotlivca. Medzi protiprávnym konaním a spôsobeným následkom existuje vzájomná kauzalita.

Obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, zo zamestnania je hodnotený kladne. Súdne trestaný doposiaľ nebol. V minulosti bol dvakrát riešený za priestupky na úseku cestnej dopravy, ktoré priestupky sú však staršieho dáta a menej závažného charakteru. Zákazom činnosti viesť motorové vozidlá postihovaný nebol.

Pri úvahách o treste súd prihliadal na základné kritéria ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Trestného zákona, keď trest má plniť represívnu funkciu a súčasne aj funkciu individuálnej a generálnej prevencie a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Za uvedený trestný čin obžalovanému hrozil trest odňatia slobody až na 1 rok. Ako poľahčujúcu okolnosť súd konštatoval v danej veci okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pre spáchaním trestného činu riadny život), pričom okolnosti súd nezistil.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti rozhodné pre ukladanie trestu mal súd za to, že účel trestu bude dosiahnutý aj uložením alternatívneho peňažného trestu, pričom za jeho primeranú výmeru považoval sumu 200,- eur. Zároveň obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov. S prihliadnutím na okolnosti skutku, charakter trestnej činnosti, ktorá je spojená s porušením dôležitých povinností vodiča pri vedení motorového vozidla, súd považoval za potrebné na dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel majúc za to, že výmera trestu vo výške 1 roka, teda na spodnej hranici zákonom určenej sadzby, je dostačujúca.

Súčasne súd rozhodol aj o nárokoch poškodených na náhradu škody s tým, že zaviazal obžalovaného nahraďiť poškodenému Y. U. škodu vo výške 256,37 eur, ktorá predstavuje bolesť vo výške 241,50 eur (15 bodov podľa ohodnotenia znalca a 16,10 eur), náklady za lieky 7,88 eur a náklady za ošetrovanie 6,99 eur a poškodenej U.X. A. T., a. s. škodu vo výške 64,26 eur spojenú s vynaloženými nákladmi na liečebnú starostlivosť poisťovňa Y. U.. Keďže poškodený Y. U. na hlavnom pojednávaní si uplatňoval škodu vo vyššom rozsahu (v rozsahu, v ktorom mu bola priznaná v pôvodne vydanom trestnom rozkaze zo dňa 9. 12. 2014 - v sume 259,88 eur), pričom z vykonaných dôkazov vyplynulo, že časť tejto škody v sume 3,50 eur mu bola preplatená poisťovňou E., a. s. (náklady na opravu bicykla), súd tohto so zvyškom jeho prípadného nároku na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.